

Lingt

mee!

Psalm 25
vs. 2 en 6

1

Heer, ai maak mij uwe wegen,
Door uw Woord en Geest, bekend,
Leer mij, hoe die zijn gelegen,
En waarheen G' uw treden wendt.
Leid mij in uw waarheid; leer
Ijv'rig mij uw wet betrachten;
Want Gij zijt mijn heil, o Heer!
'k Blijf U al den dag verwachten.

Wie heeft lust den Heer te vrezen,
't Allerhoogst en eeuwig goed?
God zal zelf zijn leidsman wezen;
Leren hoe hij wand'len moet;
't Goed dat nimmermeer vergaat,
Zal hij ongestoord verwerven,
En zijn godgeheiligd zaad
Zal 't gezegend aardrijk erven.

Psalm 42
vs. 1, 2 en 5

2

't Hijgend hert, der jacht ontkomen,
Schreeuwt niet sterker naar 't genot
Van de frisse waterstromen,
Dan mijn ziel verlangt naar God.
Ja, mijn ziel dorst naar den Heer.
God des levens, ach, wanneer
Zal ik naad'ren voor uw ogen,
In uw huis uw naam verhogen?

O mijn ziel, wat buigt g' u neder?
Waartoe zijt g' in mij ontrust?
Voed het oud vertrouwen weder;

Zoek in 's Hoogsten lof uw lust;
Want Gods goedheid zal uw druk
Eens verwiss'len in geluk;
Hoop op God, sla 't oog naar boven;
Want ik zal zijn naam nog loven.

Maar de Heer zal uitkomst geven,
Hij, die 's daags zijn gunst gebiedt;
'k Zal in dit vertrouwen leven,
En dat melden in mijn lied,
'k Zal zijn lof zelfs in den nacht
Zingen, daar ik Hem verwacht,
En mijn hart, wat mij moog' treffen,
Tot de God mijns levens heffen.

Psalm 68
vs. 10

3

Geloofd zij God met diepst ontzag;
Hij overlaadt ons dag aan dag,
Met zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid!
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig zalig leven;
Hij kan, en wil, en zal in nood,
Zelfs bij het naad'ren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.

Psalm 72
vs. 2, 4 en 11

4

De bergen zullen vrede dragen,
De heuvels heilig recht;

Hij zal hun vrolijk op doen dagen
Het heil, hun toegezegd.
't Ellendig volk wordt dan uit lijden
Door zijnen arm gerukt;
Hij zal nooddruftigen bevrijden;
Verbrijz'len, wie verdrukt.

't Rechtvaardig volk zal welig groeien;
Daar twist en wrok verdwijnt
Zal alles door de vrede bloeien,
Totdat geen maan meer schijnt!
Van zee tot zee zal Hij regeren,
Zover men volk'ren kent;
Men zal Hem van d' Eufraat vereren
Tot aan des aardrijks end.

Zijn naam moet eeuwig eer ontvangen!
Men loov' Hem vroeg en spâ,
De wereld hoor' en volg' mijn zangen
Met Amen, Amen, na!

Psalm 86
vs. 5 en 6

5

Al de heid'nen, door uw handen
Voortgebracht, in alle landen,
Zullen tot U komen, Heer,
Bukken voor uw aanschijn neer,
En uw naam ter ere leven.
Gij zijt groot en hoog verheven;
Gij doet duizend wonderheên;
Gij zijt God, ja Gij alleen.

Leer mij naar uw wil te hand'len,
'k Zal dan in uw waarheid wand'len;

Neig mijn hart, en voeg het saâm
Tot de vrees van uwen naam.
Heer, mijn God, U zal ik loven,
Heffen 't ganse hart naar boven;
'k Zal uw naam en majesteit
Eren tot in eeuwigheid.

Psalm 89
vs. 1 en 7

6

'k Zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheên,
Uw waarheid t' allen tijd vermelden door mijn reên.
Ik weet hoe 't vast gebouw van uwe gunstbewijzen,
Naar uw gemaakt bestek, in eeuwigheid zal rijzen;
Zo min de hemel ooit uit zijnen stand zal wijken,
Zo min zal uwe trouw ooit wank'len of bezwijken.

Hoe zalig is het volk, dat naar uw klanken hoort!
Zijn wand'len, Heer,

in 't licht van 't godd'lijk aanschijn voort.
Zij zullen in uw naam zich al den dag verblijden.
Uw goedheid straalt hun toe,
uw macht schraagt hen in 't lijden;
Uw onbezweken trouw zal nooit hun val gedogen,
Maar uw gerechtigheid hen naar uw woord
verhogen.

Psalm 93
vs. 1 en 4

7

De Heer regeert, de hoogste Majesteit,
Bekleed met sterkt', omgord met heerlijkheid,
Bevestigt d' aard, en houdt door zijne hand
Dat schoon gebouw onwankelbaar in stand.

Uw macht is groot, uw trouw zal nooit vergaan;
Al wat Gij ooit beloofd hebt, zal bestaan.
De heiligheid is voor uw huis, o Heer,
Eeuw uit eeuw in, tot sieraard en tot eer!

Psalm 95
vs. 1 en 4

8

Komt, laat ons samen Isrels Heer,
Den rotssteen van ons heil, met eer,
Met godgewijden zang ontmoeten!
Laat ons Zijn gunstrijk aangezicht,
Met een verheven lofgedicht
En blijde psalmen, juichend groeten!

Want Hij is onze God, en wij
Zijn 't volk van zijne heerschappij,
De schapen, die zijn hand wil weiden,
Zo gij zijn stem dan heden hoort,
Gelooft zijn heil- en troostrijk woord;
Verhardt u niet, maar laat u leiden.

Psalm 98
vs. 1 en 2

9

Zingt, zingt een nieuw gezang den Here,
Dien groten God, die wond'ren deed;
Zijn rechterhand, vol sterkt' en ere,
Zijn heilig arm wrocht heil na leed.
Dat heil heeft God nu doen verkonden;
Nu heeft Hij zijn gerechtigheid,
Zo vlekkeloos en ongeschonden,
Voor 't heidendom ten toon gespreid.

Hij heeft gedacht aan zijn genade;
Zijn trouw aan Isrel nooit gekrenkt;

Dit slaan al 's aardrijks einden gade,
Nu onze God zijn heil ons schenkt.
Juich dan den Heer met blijde galmen,
Gij ganse wereld, juich van vreugd;
Zing vrolijk in verheven psalmen
Het heil, dat d' aard in 't rond verheugt!

Psalm 103
vs. 1, 2 en 6

10

Loof, loof den Heer, mijn ziel met alle krachten,
Verhef zijn naam, zo groot, zo heilig t' achten.
Och, of nu al wat in mij is, Hem preez'!
Loof, loof mijn ziel, den Hoorder der gebeden;
Vergeet nooit één van zijn weldadigheden,
Vergeet ze niet, 't is God die z' u beweest.

Loof Hem, die u al wat gij hebt misdreven,
Hoeveel het zij, genadig wil vergeven,
Uw krankheên kent en liefderijk geneest;
Die van 't verderf uw leven wil verschonen,
Met goedheid en barmhartigheên u kronen;
Die in de nood uw redder is geweest.

Zo hoog zijn troon moog' boven d' aarde wezen,
Zo groot is ook voor allen, die Hem vrezen,
De gunst, waarmee Hij hen wil gadeslaan.
Zo ver het west verwijderd is van 't oosten,
Zo ver heeft Hij, om onze ziel te troosten,
Van ons de schuld en zonden weggedaan.

Psalm 116
vs. 1, 2 en 3

11

God heb ik lief, want die getrouwe Heer
Hoort mijne stem, mijn smekingen, mijn klagen;

Hij neigt zijn oor; 'k roep tot Hem al mijn dagen;
Hij schenkt mij hulp, Hij redt mij keer op keer.

Ik lag gekneld in banden van de dood,
Daar d' angst der hel mij alle troost deed missen;
Ik was benauwd, omringd door droefenissen;
Maar riep den Heer dus aan in al mijn nood:

„Och, Heer, och, wierd mijn ziel door U gered!”
Toen hoorde God, Hij is mijn liefde waardig;
De Heer is groot, genadig en rechtvaardig,
En onze God ontfermt zich op 't gebed.

Psalm 138
vs. 1, 3 en 4

12

'k Zal met mijn ganse hart uw eer
Vermelden, Heer.
U dank bewijzen;
'k Zal u in 't midden van de goôn,
Op hogen toon,
Met psalmen prijzen!
Ik zal mij buigen, op uw eis,
Naar uw paleis,
Het hof der hoven;
En, om uw gunst en waarheid saam,
Uw grote naam
Eerbiedig loven.

Dan zingen zij, in God verblijd,
Aan Hem gewijd,
Van 's Heren wegen;
Want groot is 's Heren heerlijkheid
Zijn majesteit

Ten top gestegen;
Hij slaat toch, schoon oneindig hoog,
Op hen het oog,
Die need'rig knielen;
Maar ziet van ver met gramschap aan
De ijd'le waan
Der trotse zielen.

Als ik, omringd door tegenspoed,
Bezwijken moet,
Schenkt Gij mij leven;
Is 't, dat mijns vijands gramschap brandt,
Uw rechterhand
Zal redding geven.
De Heer is zo getrouw als sterk;
Hij zal zijn werk
Voor mij volenden.
Verlaat niet wat uw hand begon,
O Levensbron,
Wil bijstand zenden!

Psalm 146
vs. 3

13

Zalig hij, die in dit leven
Jakobs God ter hulpe heeft;
Hij, die door de nood gedreven,
Zich tot Hem om troost begeeft;
Die zijn hoop, in 't hach'lijkst lot,
Vestigt op den Heer, zijn God.

Gezang 149
vs. 1 en 3 (Herv.)

14

Grote God, wij loven U,
Heer, o sterkste aller sterken!

Heel de wereld buigt voor U
En bewondert uwe werken.
Die Gij waart ten allen tijd,
Blijft Gij ook in eeuwigheid!

Heer, ontferm U over ons,
Open uwe Vaderarmen,
Stort uw zegen over ons,
Neem ons op in uw erbarmen!
Eeuwig blijft uw troost bestaan,
Laat ons niet verloren gaan!

Gezang 94
(Herv.)

15

Halleluja, eeuwig dank en ere,
Lof, aanbidding, wijsheid kracht,
Word' op aard' en in de hemel, Here,
Voor uw liefd' U toegebracht!
Vader, sla ons steeds in liefde gade;
Zoon des Vaders, schenk ons uw genade;
Uw gemeenschap, Geest van God.
Amen, zij ons eeuwig lot!

Gezang 132
vs. 1 en 3 (Herv.)

16

Wij loven U, o God, wij prijzen uwen naam;
U, eeuwig' Vader, U verheft al 't schepsel saam!
Zingt serafs, eng'len zingt, heft aan gij machten,
tronen:
onafgebroken rijz' uw lied op hoge tonen!
Gij, driemaal heilig zijt G', o God der legerscharen;
Dat aard' en hemel steeds uw grootheid
openbaren!

U, Vader, U zij lof, op een verhoogden toon!
Lof uwen eigenen, uw eengeboren Zoon!
Lof uwen Geest, die ons ten Trooster is gegeven,
Ten Leidsman op de weg naar 't eeuwig zalig
leven!

U looft uw kerk alom, waar Gij die ook vergaarde;
U loov' wat loven kan, in hemel en op aarde!

Gezang 135

vs. 1 en 3 (Herv.)

17

Dankt, dankt nu allen God
Met blijde feestgezangen!
Van Hem is 't heug'lijk lot,
Het heil dat wij ontvangen.
Hij ziet in Christus ons
Altijd genadig aan,
En heeft ons dag aan dag,
Met goedheid overlaân.

Lof, eer en prijs zij God,
Door aller scheps'len tongen,
Op zijne hemeltroon
aanbiddend toegezongen:
Den Vader en den Zoon,
Die met den Heil'gen Geest,
Drieënig God, steeds blijft,
en immer is geweest!

Gezang 179

vs. 1, 2 en 3 (Herv.)

18

Rust mijn ziel, uw God is Koning,
Heel de wereld zijn gebied.

Alles wisselt op zijn wenken,
Maar Hij zelf verandert niet.

Ieder woelt hier om verand'ring,
En betreurt ze dag aan dag,
Hunkert naar hetgeen hij zien zal,
Wenst terug 't geen hij eens zag.

Rust mijn ziel, uw God is Koning!
Wees tevreden met uw lot!
Zie, hoe alles hier verandert,
En verlangt alleen naar God!

Gezang 180A
vs. 1, 2 en 7 (Herv.)

19

Beveel gerust uw wegen,
Al wat u 't harte deert,
Der trouwe hoed' en zegen
Van Hem die 't al regeert.
Die wolken, lucht en winden,
Wijst spoor en loop en baan
Zal ook wel wegen vinden,
Waarlangs uw voet kan gaan.

De Heer moet gij vertrouwen,
Begeert gij d' uitkomst goed,
Op Hem uw hope bouwen,
Zal 't slagen wat gij doet.
Door geen bekommelingen,
Geen klagen en geen pijn
Laat God zich iets ontwringen:
Hij wil gebeden zijn.

Laat Hem besturen, waken,
't Is wijsheid wat Hij doet!

Zo zal Hij alles maken,
Dat g' u verwond'ren moet.
Als Hij die alle macht heeft,
Met wonderbaar beleid
Geheel het werk volbracht heeft,
Waarom gij thans nog schreit.

Gezang 194

vs. 1 en 4 (Herv.)

20

Wie maar den goeden God laat zorgen,
En op Hem hoopt in 't bangst gevaar,
Is bij Hem veilig en geborgen,
Dien redt Hij godd'lijk wonderbaar:
Wie op den hogen God vertrouwt,
Heeft zeker op geen zand gebouwd.

Treed vrolijk voort op 's Heren wegen,
En neem uw plicht getrouw in acht;
't Wordt eind'lijk alles u ten zegen,
Wanneer gij biddend daarop wacht.
Wie steeds gelovig op Hem ziet,
Begeeft, verlaat Hij eeuwig niet.

Gezang 9

vs. 1, 4 en 7 (Geref.)

21

O grote Christus, eeuwig licht,
Niets is bedekt voor uw gezicht;
Die ons bestraalt, waar wij ook gaan,
Al schijnt geen zon, al licht geen maan.

Houd ons gemoed voor U bereid,
Opdat het blij uw komst verbeid',
Daar 't in een stil vertrouwen leeft,
Dat Gij ons onze schuld vergeeft.

O Vader, dat uw liefd' ons blijk';
O Zoon, maak ons uw beeld gelijk;
O Geest, zend uwe troost ons neer;
Drieënig God, U zij al d' eer.

Gezang 18

vs. 1 en 4 (Geref.)

22

Halleluja! Lof zij het Lam!
Die onze zonden op zich nam!
Wiens bloed ons heeft geheiligd!
Die dood geweest is, en Hij leeft!
Die 't volk, dat Hij ontzondigd heeft,
In eeuwigheid beveiligd!

Aanbidt den Vader in het Woord!
Aanbidt den Zoon, aan 't kruis doorboord!
Aanbidt den Geest uit beiden!
Van zijn gemeenschap, zijn genâ,
Zijn liefd' en trouw, Halleluja!
Zal ons geen schepsel scheiden.

Gezang 27

vs. 1 en 2 (Geref.)

23

Nooit kan 't geloof teveel verwachten,
Des Heilands woorden zijn gewis;
't Faalt aardse vrienden vaak aan krachten,
Maar nooit een vriend als Jezus is:
Wat zou ooit zijne macht beperken?
't Heelal staat onder zijn gebied,
Wat zijne liefde wil bewerken,
Ontzegt Hem zijn vermogen niet.

Die hoop moet al ons leed verzachten:
Komt reisgenoten! 't Hoofd omhoog!

Voor hen, die 't heil des Heren wachten,
Zijn bergen vlak en zeeën droog.
O Zaligheid niet af te meten!
O vreugd, die alle smart verbant!
Daar is de vreemd'lingschap vergeten;
En wij, wij zijn in 't vaderland!

24

Houd Gij mijn handen beide
Met kracht omvat,
Geef mij uw vast geleide
Op 't smalle pad.
Alleen kan ik niet verder,
Geen enk'le tree;
Neem, trouwe Zieleherder
Mij, arme, mee.

Op d' ongewisse baren
Van d' oceaen,
In stormen en gevaren
Grijp, Heer, mij aan.
Ik zie uw aanschijn blinken
In duist're nacht;
Behoed mij dan voor zinken,
Door uwe macht.

Heb deernis, heb ontferming,
Heb medelij!
Verleen mij uw bescherming,
Sta mij terzij.
Al, waar ik op wou steunen
Bezweek en viel;

Ai laat mij op U leunen,
Met heel mijn ziel.

25

Ga niet alleen door 't leven,
Die last is u te zwaar.
Laat Eén u sterkte geven,
Ga tot uw Middelaar!
Daar is zoveel te klagen,
Daar is zoveel geweest,
En zoveel leed te dragen, } bis
Ga niet alleen!

Ga niet alleen, uw Koning,
Wil komen in uw hart.
Ach geef het Hem ter woning,
Hoe stilt Hij dan uw smart.
Wie kan er tranen drogen
Als Jezus? Immers geen!
Richt dan de treurend' ogen } bis
Naar Jezus heen!

26

'k Heb geloofd en daarom zing ik,
Daarom zing ik van gena,
Van ontferming en verlossing
Door het bloed van Golgotha.
Daarom zing ik U, die stervend,
Alles, alles hebt volbracht,
Lam Gods, dat de zonde wegneemt,
Lam van God, voor ons geslacht.

Ik geloof, en daarom zing ik,
Daarom zing ik U ter eer!
's Werelds Heiland, Hogepriester,
Aller Heren Opperheer.
Zoon van God en Zoon des mensen,
O, kom spoedig in uw kracht
Op des hemels wolken weder!
Kom, Heer Jezus, kom! Ik wacht.

27

Als g' in nood gezeten
Geen uitkomst ziet,
Wil dan nooit vergeten:
God verlaat u niet.
Vreest dan geen nood,
's Heren trouw is groot,
En na 't nacht'lijk duister,
Volgt het morgenrood.
Schoon stormen woeden,
Ducht toch geen kwaad:
God zal u behoeden,
Uw toeverlaat.

God blijft voor u zorgen,
Goed is de Heer,
En met elke morgen
Keert zijn goedheid weer.
Schoon ge in 't verdriet
Nergens uitkomst ziet,
Groter dan de Helper
Is de nood toch niet.
Wat ons ontviele,

Redder in nood,
Red slechts onze zielen,
Van zonde en dood!

28

Kom tot uw Heiland, toef langer niet,
Kom nu tot Hem, Die redding u biedt;
Die ook voor u de hemel verliet,
Hoor naar zijn roepstem: Kom!

Koor:

Heerlijk, heerlijk, klinkt de vreugdetoon
Van de zaal'gen, juichend bij Gods Zoon;
Als zij vergaad'ren rondom de troon:
Toef langer niet, maar kom!

„Laat kind'ren komen”, zo klonk zijn stem;
Spring op van vreugd, verblijd u in Hem;
O, luister naar die lief'lijke stem:
Toef langer niet, maar kom!

Koor:

Wil toch bedenken: Hij is nabij;
Volg dan Zijn stem, ook u maakt Hij vrij.
Luister, Hij spreekt tot u en tot mij:
„Komt tot Mij, zondaars, komt!”

Koor:

Gezang 136
vs. 1 en 2 (Herv.)

29

Lof zij den Heer, den almachtigen Koning der erel
Dat aard' en hemel de lof zijner glorie vermerel
Meng in 't geklank

Ziel uw aanbiddende dank:
Zing al wat ademt den Here!

Lof zij den Heer, die de werelden dacht, en zij
waren,
Die al de dropp'len geteld heeft der golvende
baren,

Die met zijn staf
Heerst van de wieg tot het graf:
Psalmzing' uw hart met de snaren!

Gezang 162

vs. 1 en 2 (Herv.)

30

Ach, blijf met uw genade,
Almacht'ge ons nabij,
En dek ons voor de schade
Van ijd'le hovaardij.

Licht ons met uwe stralen,
Gij, zon der geesten, voor
Opdat wij niet verdwalen,
Noch struik'len op ons spoor!

Gezang 165

vs. 1 en 4 (Herv.)

31

Ontwaak, gij die slaapt en sta op uit de doën,
En Christus zal over u lichten!
Zo wekt u, zo dringt u als broeder Gods Zoon,
Eer Hij u als rechter komt richten.
Ontwaak en sta op, het gevaar is zo groot!
Wie kiest, o verdwaasde, voor 't leven de dood?

Welzalig de vrome, die wandelt in 't licht,
Door Christus de doodsslaap ontrezén.

Hoe vaak hier de nacht voor de duisternis zwicht,
't Zal nimmermeer nacht voor hem wezen.
„Ontwaak, gij die slaapt en sta op uit de doôn!”
Zo spreekt van de hemel uw Heiland, Gods Zoon.

Gezang 174
vs. 1 en 2 (Herv.)

32

Vaste rots van mijn behoud,
Als de zonde mij benauwt,
Laat mij steunen op uw trouw,
Laat mij rusten in uw schaûw,
Waar het bloed door U gestort,
Mij de bron des levens wordt.

Jezus, niet mijn eigen kracht,
Niet het werk door mij volbracht,
Niet het offer, dat ik breng,
Niet de tranen, die ik pleng,
Schoon ik ganse nachten ween,
Kunnen redden, Gij alleen.

Gezang 184
vs. 1, 2 en 5 (Herv.)

33

De Heer is mijn Herder!
'k Heb al wat mij lust;
Hij zal mij geleiden
Naar grazige weiden.
Hij voert mij al zachtkens
Aan waat'ren der rust.

De Heer is mijn Herder!
Hij waakt voor mijn ziel,
Hij brengt mij op wegen

Van goedheid en zegen,
Hij schraagt m', als ik wankel,
Hij draagt m', als ik viel.

De Heer is mijn Herder!
Hem blijf ik gewijd!
'k Zal immer verkeren
In 't huis mijnes Heren:
Zo kroont met haar zegen
Zijn liefde m' altijd.

Gezang 222

vs. 1 en 4 (Herv.)

34

Jezus, ga ons voor,
Op het levensspoor;
Doe ons als getrouwe leden
Volgen U op al uw schreden,
Voer ons aan uw hand,
Tot in 't Vaderland.

Richt ons leven lang,
Jezus, onze gang;
Voert Gij ons op ruwe wegen,
Geef ook daar uw hulp en zegen;
En aan 't eind der baan,
Laat ons binnengaan.

Gezang 282

vs. 1 (Herv.)

35

Blijf bij mij, Heer, want d' avond is nabij.
De dag verduistert, Here blijf bij mij!
Als and're hulp m' ontbreekt, geluk m' ontvlieft,
Der hulpelozen hulp, verlaat mij niet!

Hoe zal ik U ontvangen,
Hoe wilt Gij zijn ontmoet,
O, 's werelds hoogst verlangen,
Des sterv'lings zaligst goed?
Dat ons uw Geest verlichtel
Houd zelf de fakkel bij,
Die, Heer, ons onderrichte
Wat U behaag'lijk zij.

'k Lag machteloos gebonden,
Gij komt en maakt mij vrij;
Ik was bevlekt met zonden,
Gij komt en reinigt mij.
Het leven was mij sterven,
Tot Gij mij op deedt staan;
Gij doet mij schatten erven,
Die nimmermeer vergaan.

